

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 11 de maig de 2006. Comença la sessió a les 10 hores i 8 minuts. Presideix el Molt Excel·lent Senyor Julio de España Moya. Sessió plenària número 82. Segona i darrera reunió.

El senyor president:

Se reanuda la sesión. Bon dia.

Molt honorable president del Consell.

Honorables consellers.

Il·lustríssims senyors diputats i senyores diputades.

Continua la sessió amb la compareixença del president del Consell per a respondre les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana, formulades pels grups parlamentaris.

En primer lloc formula la pregunta l'il·lustre diputat i síndic del Grup Parlamentari l'Entesa, senyor Joan Ribó.

Compareixença del president del Consell per a respondre les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana, formulades pels grups parlamentaris

El senyor Ribó i Canut:

Bon dia.

Abans de res volem manifestar, en nom del nostre grup i en el nom propi, el condol al vicepresident, don Víctor Campos, per la falta de son pare.

Senyor president, li pregunte des de la preocupació de les dades que recentment ha portat la comptabilitat regional, publicades per l'Institut Nacional d'Estadística, respecte al creixement de la Comunitat Valenciana, conformades a grans trets recentment per la Fundació de caixes d'estalvis respecte a l'últim any.

Què està passant al nostre país perquè el creixement siga substancialment menor que el creixement d'Espanya?

Mire, les dades són molt clares. En el període en què vosté governa, del seu govern, de 2003 a 2005, el producte interior brut de la nostra comunitat ha crescut un 8,4%. En aquest mateix període Espanya ha crescut un 9,8%. Un 1,5% més.

Si mirem comunitat autònoma a comunitat autònoma ens trobem que el creixement del País Valencià és el tercer pitjor de tota Espanya. Només les Illes Balears i Astúries es troben pitjor que nosaltres. És a dir, estem en la cua del creixement econòmic de les comunitats autònomes durant els anys que vosté ens governa.

Si ho miren des del punt de vista del PIB per càpita els resultats són encara pitjors. En el 2003, quan vosté arriba, el PIB per càpita d'un valencià era de 17.517 euros; el d'un espanyol, 18.582. En només tres anys la diferència ha augmentat un 70%. Hem passat de 1.065 euros de diferència a 1.781.

Senyor Camps, com vosté sap, el PIB és la magnitud que millor resum el creixement econòmic d'un país. Les dades són oficials i contrastades, i ens diuen que anem pitjor que la majoria de les comunitats autònomes.

Ens ho podia explicar un poquet?

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ribó.

Té la paraula, senyor president.

El senyor president del Consell:

Gràcies, president.

Senyories.

Senyor Ribó, en primer lloc s'ha d'explicar que les dades de l'INE en primer lloc són una primera estimació, després hi ha unes dades provisionals i després hi ha unes dades definitives. Sempre en la primera estimació, sempre està per baix del que respecta a allò que al final és la dada final respecte del nostre creixement. És a dir, continuem creixent per damunt de la mitjana nacional, continuem. I sempre es revisa les nostres dades, sempre a l'alça. I és més, i no a soles això, sinó com diu també altres dades o altres estudis, Funcas o Hispalink, continuem creixent per damunt de la mitjana nacional i també, òbviament, per damunt de la mitjana europea.

Més ocupació, més creixement, més creixement, i dades que donen també la certificació que econòmicament la Comunitat Valenciana continua entre les comunitats autònomes capdavanteres de tota Espanya.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor Ribó, té la paraula.

El senyor Ribó i Canut:

Anem a l'última dada d'ocupació. Més ocupació, sí. Les últimes dades són bones.

Però, mire vosté, el descens de l'atur en el mes d'abril a Espanya és del 3,39%; en el País Valencià un 2,54. Per sota de la mitjana estatal. Però mirant l'última dada, eh!

Però anem a les dades. Mire, les dades, per molt que diga vosté, són les dades oficials. I mire, aquest grup ja li ha preguntat per distints sectors que nosaltres pensem que són preocupants: la crisi de la indústria tradicional valenciana, els problemes i la baixada de l'exportació, els problemes de l'agricultura. Ara ja no són aspectes parcials, senyor Camps, és la globalitat de tota l'economia, la que ens indica que les coses no van bé, que van clarament pitjor que a la resta d'Espanya, repetisc, en el període 2003-2005, mentres vosté governa.

Perquè, mire, podem fer altres comparacions. Les mateixes dades oficials ens permeten fer altres comparacions, veure com han anat les coses en altres períodes del Consell. I jo li ho vaig a comparar, perquè són dades que estan també en l'INE. Li compararem un altre període. El període 1995-2001, per exemple, quan governava el seu antecessor, Eduardo Zaplana. No pense malament, eh! La pregunta esta va ser feta abans de conèixer la reunió de Benidorm. Per tant, no té res a veure amb ella ni amb les seves cuites internes.

Però les dades de la comptabilitat regional en este període, el creixement d'Espanya en producte interior brut és el 44,3%. En la Comunitat Valenciana és el 48,9%. Efectivament, aquí es va créixer un 4,6% més que la resta d'Espanya en el 1995-2001.

I, per tant, senyor Camps, a tots aquells que deien que el nostre país era el motor del desenvolupament d'Espanya, els hem de dir que si allò era veritat ara, ara, quan vosté mana, és igual de veritat que avui som un fre al desenvolupament d'Espanya, perquè estem per sota de la mitjana estatal.

Mire, nosaltres criticàvem el senyor Zaplana, perquè endeutar-se com es va fer, en un moment d'expansió econò-

mica, no és precisament un plantejament massa ortodox. I, efectivament, ara són dades del Banc d'Espanya, del senyor Caruana –que no el vam ficar nosaltres–, vosté el coneix. Mire, entre 1995 i 2002 este país s'endeutà a un ritme de 635 milions d'euros de mitjana; però almenys va servir per a créixer més que la mitjana espanyola.

Vosté, senyor Camps, en els tres anys, dos anys i mig exactament comptabilitzats pel Banc d'Espanya, s'ha endeutat a un ritme superior que el seu antecessor. Mire, quan va entrar, segon trimestre de 2003, l'endeutament oficial era 7.865 milions d'euros. A desembre de 2005, és 10.085 milions d'euros. 888 milions d'euros anuals de mitjana. És a dir, s'endeuta un 40% més, però obtenint resultats clarament pitjors.

Senyor Camps, els números canten. Amb vosté «vamos a peor».

El senyor president:

Vaya acabando, señor Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

Per molts (*inintel·ligible*) internacionals amb els que ens vullga enlluernar, la seua mala gestió econòmica ni l'arreglen les carreres de vaixells ni la vinguda del Papa. Amb vosté «vamos a peor».

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ribó.
Té la paraula senyor president.

El senyor president del Consell:

Gràcies, president.

Senyor Ribó, imaginava un debat sobre dades, però al final és impossible fer amb vosté un debat diguem-ne interessant, interessant.

L'atur baixa a la Comunitat Valenciana. La creació de llocs de treball ha crescut al llarg d'estos anys de manera significativa, més de 100.000 llocs de treball nous a la Comunitat Valenciana, any rere any, més de 100.000. Mai en la vida s'havia aconseguit este ritme de creació de llocs de treball. El mes d'abril passat ha sigut el millor mes d'abril de tota la història en creació en llocs de treball i en baixada de l'atur a la Comunitat Valenciana, com vosté sap perfectament. La Comunitat Valenciana continua creixent per damunt de la mitjana espanyola i de la mitjana europea, clarament a més, clarament.

I, per exemple, respecte dels sectors industrials, agrícoles, de servicis, dir-li, per exemple, que la creació, en tres anys d'esta legislatura, de llocs de treball net a la indústria és de 15.000 nous llocs de treball en la indústria a la Comunitat Valenciana.

Per tant, totes les dades són de creació, de prosperitat, de creixement econòmic i de convergència real en les regions més pròsperes d'Europa.

Fre? Hi ha frens, clar que sí. Fre: la falta d'aigua respecte del transvasament de l'aigua de Ebre (*veus*). Frens? Clar que sí, la falta d'inversions del govern socialista en la Comunitat Valenciana. Els únics frens que hi ha en estos moments és les males decisions del govern socialista respecte de la Comunitat Valenciana (*aplaudiments*). Per què? Perquè mosatros a soles demanem inversions de prosperitat, infraestructures per a continuar el ritme de creixement (*el*

senyor president colpeja amb la maceta) de la nostra comunitat, de la Comunitat Valenciana. Demanem infraestructures de comunicació, demanem l'aigua i demanem també decisions polítiques en matèria econòmica necessàries perquè la Comunitat Valenciana continue el seu creixement.

Per tant, frens, frens, a soles portem les sigles del Partit Socialista Obrer Espanyol.

Moltes gràcies. (*Applaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Per a formular la segona pregunta, té la paraula l'il·lustríssim síndic senyor Castellano, del Grup Parlamentari Popular. (*Remors*)

El senyor Castellano Gómez:

Gràcies, senyor president.

El senyor president:

(*El senyor president colpeja amb la maceta*) Señor Vicente, señor Camarasa, a los dos. Es la primera vez y no voy a hacer constancia de advertencia. No quiero voces fuera del momento que interrumpen ni que no interrumpen al que está hablando. Por favor, el que tenga derecho al habla, aquí; los otros, calladitos de momento.

Por favor, continue, señor Castellano.

El senyor Castellano Gómez:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyories.

Molt honorable president de la Generalitat.

Precisament en estos dies, quan tots estem preparant els papers de la Declaració de la renda de les persones físiques, i quan també està pròxima la liquidació de l'impost de societats, als ciutadans els interessa conèixer de quina manera els va afectar i els afecten les mesures fiscals que el Consell està prenent en deduccions com, per exemple, el tram autonòmic de l'Impost de la renda de les persones físiques o també en deduccions de supressions importants d'impost, com el d'associacions o com el de donacions, sobretot quan a deduccions per fills o per càrregues familiars, o com se va i s'està donant suport al teixit productiu de la nostra comunitat i la innovació tecnològica.

Senyories, la política del Partit Popular sempre ha apostat de la reducció d'impostos, sempre ha apostat per donar estabilitat i confiança econòmica a la societat, aposta pels ciutadans, i sobretot pel desenrotllament i creixement econòmic, en contrast clarament amb les polítiques fiscals del Partit Socialista, que sol fer front als problemes dels ciutadans pujant els impostos.

Quan ha governat i quan governa el Partit Popular entre altres coses els ciutadans paguen sempre menys en l'impost de l'Irpf; se suprimixen impostos gravosos, com eren l'IAE; s'ha millorat el tractament fiscal a les empreses en l'impost sobre societats sense que es disminuïska la seua recaptació, per ficar alguns exemples, i se viuen una de les èpoques de major creixement econòmic, econòmiques, que se coneixen.

Eixa és la política que segueix el Consell de la Generalitat en la rebaixa d'impostos, que hui en dia se contrasta clarament en la política fiscal del Partit